

RUDARSKE

1. Šaleške rudarske pesmi.
 2. Stanovske pesmi: rudarske;
ponarodele, priložnostne
- šaleške inačice.
 3. Šaleške rudarske pesmi: avtorske.
 4. Antologija (vir): SRP, 1983;
zbral T. Lenarčič.
-

SO KNAPI SKUP ZBRANI

*So knapi skup zbrani, k frlezung gredo,
ko pridejo v jamo, pa kopat začno.
Le zbud se, le zdram se, meščan in ratar,
boš vidu, kaj dela rudar.*

*Ga zašura, zafleca, postavi ga v pin,
mu rigl gor dene, pa kvel zasadi,
en hunt ga nafila, ga k šahtu pela,
od njega pa švic dol kaplja.*

*Komaratu veleval: zdaj šiht je gotov,
pa rekle oblečva, pa greva domov.
Ko sreča obleza, mu prav prmejduš,
le glej, da ga še ti tako buš!*

*Ga zašura, zafleca, postavi ga v pin,
mu rigl gor dene, pa kvel zasadi,
en hunt ga nafil, ga k šahtu pela,
od njega pa švic dol kaplja.*

x x x

SRP, 113.

Šaleška inačica rudarske pesmi.

Rudarska narodna.

Avtor(?): L. Križišnik (1880 - 1965), Zagorje.

SE GLASI

*se glasi
ta znani glas zvona,
hitimo vsi pripravljeni
na pot prav tja do dna.*

*Objemi še enkrat dekle,
poljubi drago zadnjikrat,
saj tak je usode ukaz.
Zdaj srečno, zdaj srečno, zdaj srečno!*

*o se
v globino črno vsi
in vsak na delo zdaj hiti,
da vse, glej, spet oživi.*

*Rudar ves znojen kramp vihti,
tu strel, tam pok se sliši.
Zlato se črno drobi.
Zdaj srečno, zdaj srečno, zdaj srečno!*

*In ko nekoč in ko nekoč
mi zadnja ura bije,
ko mi usoda težki kramp
iz trudnih rok izvije.*

*Ne jočil ljubica, takrat!
Rudar se smrti ne boji.
Zamenjal rudar ga bo brat.
Zdaj srečno, zdaj srečno, zdaj srečno!*

x x x

Inačica.

SRP, 118.

Zps. Marija Zupanc, T. Velenje (1989).

Priredba besedila: Tradicionalna.

RUDARSKA

I.

*Že vabi čas na delo nas,
iz stolpa sliši se zvonjenje,
zapustit' moram starši vas,
tam v jami čaka me trpljenje.*

*Podaj mi roko, sestra, brat,
premogar v nesreči je dosatikrat.
Hitimo na delo naprej, naprej, naprej,
za srečo, naprej!*

II.

*A ko nekoč tja v temno noč
mrtvaški zvonček pozvanja,
mi v božjo upamo pomoč,
saj on nas nikol' ne preganja.*

*O zbogom, bratje, sestre ve,
rudarji se smrti prav nič ne boje,
hitimo na delo naprej, naprej, naprej,
za srečo, naprej!*

xxx

SRP, 125-6,
Zps.: Ciril Grebenšek,
Titovo Velenje (1983).

ŽIVEL NAM RUDARSKI STAN

*Da bi živel nam
rudarski stan!
Kolk' premoga,
tol'ko ran.*

*Za vse je cvet,
za vse je svet,
od vseh je - to življenje.*

*In mi si ga borimo,
(in) mi si ga krojimo,
mi si ga kopljemo
znotraj mejnikov
() svobodne zemlje.*

*Preko kladiva
smo djali naš kramp,
sonce nam sije iz lamp,
in roko v roko
smo dajali,
kopači mi spodaj
te črne zemlje.*

*Pa vstanem(o) ob zorej
pa vračam(o) se k' mrak,
pa delam(o) tam spodej,
jaz (rudar je) črni junak.*

*Da bi živel nam
rudarski stan!
Kolk' premoga,
tol'ko ran...*

x x x

SRP, 113-4.

Zps.: Ivo Stropnik,

Ravne pri Šoštanju (1982).